

Presenten

Tycker du om den här sagan?

Surfa in på www.wirework.se/smasagor

Där kan du hitta fler sagor
Har du funderingar, kommentarer eller frågor skicka ett
epostmeddelande till

jonny_carlsson@passagen.se

Copyright 2009-2015 Jonny Carlsson

Rev: 5

Allting började en tidig morgon i Felix lya. Utflyktskorgen var packad, filten ihoprullad och parasollet fastsurrat. Felix skulle på utflykt, tillsammans med Fia Får.

De hade bestämt träff på ängen och Felix höll på med de sista förberedelserna. Han hade tänkt överraska Fia med en present, den allra vackraste sten han någonsin samlat.
-Hoppas att hon tycker om den, funderade han medan han slog in den i ett litet paket med röda snören.

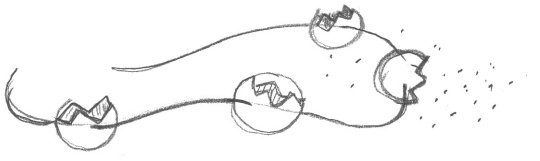

På väg till ängen träffade Felix Greta Grävling. Hon satt på en sten vid sidan av stigen och grät.

-Vad har hänt? frågade Felix och sträckte fram en näsduk.

-Jag tappade mitt halsband på marken och alla glaspärlor gick i krasch.

Överallt runt omkring dem låg sönderslagna pärlor i blåbärsriset. Felix förstod att det inte skulle gå att laga. Han tyckte synd om Greta, men plötsligt kom han på en ide:

-Varsågod, här får du. Gråt inte mer är du snäll, sa han och räckte över paketet med de röda snörena. Greta gav Felix en stor kram.

-Tack så mycket, en present, vad glad jag blir. Bäst jag springer hem och berättar vad som hänt, fortsatte hon. Hon tackade än gång, gav Felix en stor kram och satte fart efter stigen.

Felix blev allderes varm och pirrig i magen. Det kändes bra att göra någon glad.

-Men vad ska jag ge Fia Får, nu när jag gett bort hennes present? En stor bukett blommor blir nog bra, funderade han och började plocka blommorna som växte vid sidan av stigen.

Under tiden hade Greta hunnit ett stycke efter stigen. Där träffade hon på Igge Igelkott. Han satt och grät på stigen han också. Han hade ett stort skrapsår på ena stortån och det kom blod från ett litet sår på armbågen.
-Vad har hänt? frågade Greta försiktigt.
-Jag lekte bergsklättrare bland stenarna där borta, men så tappade jag fotfästet och ramlade ner, snyftade Igge.
-Såja, det här ska vi nog fixa, tröstade Greta och plockade upp ett stort plåster från förklädesfickan och satte på Igges sår.

Greta tyckte synd om Igge,

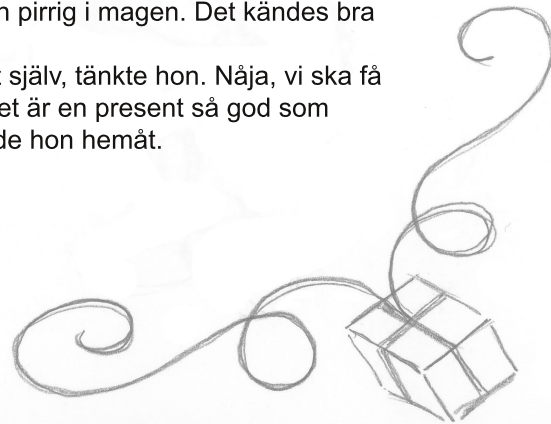
-Varsågod, här får du en present, det kanske kan muntra upp dig, sa hon och räckte över paketet med de röda snörena.

-Till mig? Tack så mycket, snyftade Igge och torkade tårarna. Han gav Greta en stor kram och fortsatte:

-Nu måste jag ta mig hem och lägga mig och vila en stund. Han tackade än en gång och linkade iväg längst stigen.

Greta blev alldeles varm och pirrig i magen. Det kändes bra att göra någon glad.

-Nu har jag ju ingen present själv, tänkte hon. Nåja, vi ska få pannkakor till middag och det är en present så god som någon. Glad i hågen strosade hon hemåt.

Under tiden hade Igge hunnit ett stycke efter vägen. På en stubbe satt Kalle Kanin. Han hade en kalashatt på huvudet och en ballong i handen, men han såg inte alls glad ut.

-Hej Kalle, hur är det fatt? Frågade Igge.

-Jag fyller år idag, men det är ingen som gratulerat mig, jag tror att alla glömt bort mig, snyftade han.

-Grattis på födelsedag, sa Igge och räckte fram paketet med de röda snörena. Kalle sken upp.

-Tack så mycket, ett paket till mig, det var snällt.

-Om du tar omvägen förbi skogsdungen så hinner jag före hem och ordna med ett överraskningskalas, sa Igge upprymd och satte av i full fart utefter stigen.

Igge blev alldeles varm och pirrig i magen. Det kändes bra göra någon glad. Han hade inte lika ont i tån längre och såret på armbågen hade slutat att blöda.

Kalle Kanin fortsatte efter stigen som gick förbi skogsdungen. Där träffade han gamle herr Sköldpadda. Han viftade med armarna och gormade högljutt. Det syntes lång väg att han var arg.
-Hur står det till, frågade Kalle försiktigt.
-Humhum, flugorna surrar runt och stör, det är alldeles för varmt och till råga på allt så är jag sen till ett möte, gormade herr Sköldpadda.

Det verkar som om någon har vaknat på fel sida, funderade Kalle, men kanske jag kan muntra upp honom.....

-Varsågod, här får du av mig, sa Kalle och räckte över paketet med de röda snörena.

-Ska jag få? frågade herr Sköldpadda. Det var snällt av dig, tack så mycket. Han sken upp och verkade inte alls arg längre.

-Nej, nu är det bäst att jag traskar vidare till mitt möte, sa herr Sköldpadda. Tack än en gång för presenten, det var väldigt snällt av dig.

Herr Sköldpadda traskade vidare efter stigen. Efter en liten stund träffade han på Fia Får som stod och väntade på Felix.

-God morgon, tjoade Herr Sköldpadda.

-Hej, svarade Fia fundersamt.

-Hur står det till? Är allt som det ska? frågade Herr Sköldpadda.

-Jodå, jag önskar att jag kunde ge Felix en överraskningspresent när han kommer, men jag har inga bra ideer.

-Då vet jag, här får du av mig, sa Herr Sköldpadda, och räckte över paktetet med röda snören till Fia,

-Tack så mycket, vad snällt. ropade Fia och kramade Herr Sköldpadda.

Herr Sköldpaddas dåliga humör var nu helt bortblåst, han blev allderels varm och pirrig magen. Det kändes bra att göra någon glad. Han skyndade vidare efter stigen, just som Felix dök upp vid ängskanten.

Hur hade det gått för Felix då? På väg till ängen hade han försök hitta blommor till en fin bukett att ge Fia. Men hur han än letade kunde han inte hitta några. Ju mer han letade desto mer ledsen och irriterad blev han. När han var framme vid ängen hade han bara hittat en liten bukett utblommade maskrosor.

Nedslagen berättade Felix för Fia vad som hänt honom under morgonen.

-Sån tur att jag har en present till dig då, den här kanske kan muntra upp dig, skrattade Fia och räckte över paketet med de röda snörena.

Både Felix och Fia blev alldeles varma och pirriga i magen. Det känns bra att göra någon glad.

